

Bakalářská práce

Vojtěch Borek: Letní misie českých dominikánů 2002-2007 Posudek vedoucího práce

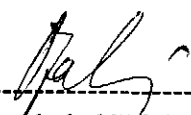
Práce se zabývá určitou ustálenou misijní aktivitou českých dominikánů v pětiletí 2002-2007, kterou koná společenství kněží a laiků každé léto. Autor se v teoretické části zabývá v zásadě teologickými předpoklady misijní činnosti a specifickým úkolem dominikánského řádu v oblasti misí. Bylo by ovšem namístě zřetelně vyjádřit, že dominikánský řád je jedním z mnohých, kdo se na šíření evangelia podílejí, že nejde o monopolní postavení. O této části práce lze říci, že by méně bylo více: hlubší pojednání o misijní činnosti by bylo větším přínosem než tematicky až příliš bohatý a přitom stručný výklad, který se zdá být, přehnaně řečeno, snahou o „podání takřka celé věrouky“.

Druhá část popisuje konkrétně průběh misí a i přípravu na ně. Škoda, že zde není podrobněji popsán obsah přípravy ve Večerní evangelizační škole - bylo by to jistě zajímavější, než popis struktury setkání (str. 28).

Kladem práce je nepochybně přiblížení aktivity, která je v něčem inspirující. Je ale škoda, že autor podává vše pouze popisně a to tak, jakoby vše, co se v těchto misiích děje, bylo vždy to nejlepší a nejvhodnější. Od členů týmu by jistě bylo možné získat aspoň některé kritické postřehy, například: Jak lidé reagují na návštěvy v domácnostech, které mnohým musí připomínat akce Svědků Jehovových? Právě tak by byly zajímavé reflexe farářů či farníků v místech, kde misie proběhly. Z textu mi také vyplynula určitá nejednoznačnost v užívání pojmu „misie“ a v chápání cíle. Jde o hlásání těm, kdo „ještě neslyšeli“ (čili o misii ve striktním slova smyslu)? Zdá se, že ne. Jde o prohloubení víry a života z víry farníků (čili o misie podobné, jako konají redemptoristé)? Zdá se, že ano, protože takřka jen aktivní farníci reagují na nabídku hlásání. Otázkou je, zda tato nejasnost je v oné misijní aktivitě samotné (zdá se mi, že ano), nebo zda padá na vrub autora práce. To by bylo dobré při obhajobě vysvětlit. V každém případě by reflektování této nejednoznačnosti bylo práci ku prospěchu. Je škoda, že práce neobsahuje charakteristiky míst, kde misie proběhly a také žádné přehledné vyhodnocení jejich účinku nebo alespoň vyhodnocení jednotlivých prvků celého programu (co bylo přijímáno, co ne). Ani v závěru (kap. 4) se - kromě velmi obecného předposledního odstavce - prakticky žádného vyhodnocení nedočkáme. Čtenář se tak z práce sice dozví jak čeští dominikáni misie dělají, jak je to potřebné a správné, ale nedozví se odpověď na otázku „primitivního praktika“ - zda to k něčemu je. A to je škoda.

Nicméně práce je sestavena s porozuměním tématu, sleduje relevantní literaturu a lze jí k obhajobě doporučit.

V Praze 12. 8. 2009

vedoucí bakalářské práce